

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiun

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Plocești

Aut — Aut.

Dacă de patru ani de zile nu s'ar fi făcut sistem din a desilusiona pe toți cei cu credință într'un viitor, și cu bună credință în sufletul lor; dacă nu s'ar fi lucrat anume, pare-că după un plan înainte stabilit, ca decepțiunea să cuprindă întreg neamul românesc, și dacă nu ne-ar fi isbit de atâtea-ori atâtea lucruri pe cari le credeam moralicește imposibile — astăzi, când se cunoaște actul nașterii acestei grozave crize a chestiunii naționale, care ne cutropeste, de sigur că o furtună de indignare și de supremă revoltă sufletească ar trece dela un colț la altul peste întreg pământul românesc.

Nu în contra *persoanei*, care e autorul acestui nevrednic revas, ci în contra *faptului* însuși. Ori-cât de sus ar sta dl Sturdza, el dispăre total, în considerarea marilor interese, ce sânt atinse prin faptul seu incalificabil; dispăre total mai ales după-acest fapt este desvilit, și lumina ce revărsă el, pătrunde în cele mai adânci și mai ascunse motive și porniri, cari au produs *marea criză națională*.

Noi în ce ne privește — nici că vom insista îndeosebi asupra dlui Sturdza. Pentru noi, cari l-am cunoscut mult înainte, în toată ființa sa politică, așa cum azi tot neamul românesc îl cunoaște, noi de mult ne-am făcut judecata asupra dînsului. Tot ce a urmat de atunci încoace n'a făcut — grație consecuenței în rătăcite a dlui Sturdza — decât să ne întărească, în mod tot mai trist și mai desastroos, că judecata noastră, spre marea pagubă a intereselor mari naționale, adevărată a fost.

Am privit cu atențiune tot ce s'a urmat în jurul și în urma fatalului om. Dar' am privit din depărtare, cu durere și cu o oare-care resignare în suflet, nădejduind, că doară cei mai deaproape îl vor recunoaște totuși, până-ce nu e prea târziu, și ca mai competenți îl vor oprî în calea ce a apucat... Înzădar am așteptat.

Aproape fiecare zi ne aducea noue dovezi, că cel-ce pentru noi mort e politicește, reappare ca un duh rîu și însuceze noue și noue rele, a căror șir nu vrea să se mai sfîrșească.

Toate le-am fi suferit și toate le-am fi răbdat — dacă nu am fi simțit și aici, aproape, în mijlocul nostru, urmele aceluiași duh, dela care puteam pretinde cel puțin să ne lase în pace.

Era fatal să urmeze așa. Cel-ce s'a amestecat în sanctuarul suferințelor noastre, într'un mod, cum evident apare din scrisoarea ce am publicat, că s'a amestecat, pare-că era fatal tot între noi și între ai noștri, ca după-ace ne-a desbinat, să ne impedeze și a ne mai pute împăca și concentra vre-odată.

Es ist der Fluch der bösen That...

E constatat din scrisoarea dela Ispas 1894, — lucru știut în general printre fruntașii noștri, — că dl Sturdza a insistat pe lângă condamnați să fugă de temnițe. Unul dintre ai noștri, dl Brote, intitul d-sale, i'a împlinit dorința chiar înainte de proces.

Altul, dl Albini, după judecată. Dl Aurel Popovici, bine să se noteze, nu aparține la categoria acestora; situația d-sale la aparență analogă cade sub considerații cu totul altele, lucru dovedit credem în destul prin ținuta sa ulterioară.

Ei bine, eată aci e simbul *desbinării* dintre fruntași.

Cei-ce au intrat în temnițe — mântuindu-ne onoarea stindardului și titlul îndreptățirii luptei noastre — au intrat petrecuți de ura dlui Sturdza, ură și rancoare, care a născut o mulțime de *bănuiele și intrigi*.

Acestora se datorește că desbinarea s'a încuibat și între *intemnițați*, cari până aci una erau, în gânduri și simțiri. O parte din ei au fost atrași

cătră »exilați«, cercul dlui Sturdza. Desbinarea aceasta — ce reside poate numai în internul sufletelor, în formă de neîncredere și bănuiele, — a luat o formă pronunțată după eliberare. Ruptura definitivă s'a făcut în »criza« dela *Tribuna*.

E de prisos să căutăm toate firele și detaliurile intrigelor, cari au produs această criză. Ele sânt în parte cunoscute, în parte irelevante. Faptul în sine este evident, și cetitorul inteligent poate găsi singur »nexus causal«, ca să folosim un termen potrivit...

În întreg procesul crizei, câtă vreme am trebuit să-l susținem, și l'am susținut, ne-am ferit de a lovi cuiul tocmai în cap. Am numit instrumentele dlui Sturdza, dar' ne-am ferit de a-l pune pe d-sa la locul, ce merita și ce însuși ocupa. Aveau motive să-l lăsăm la o parte. Credeam — în buna noastră credință — că recunoscându-și greșelile în sine, va îndemna însuși pe cei-ce a sedus, să-și revină, și cel puțin nu va împedea repararea unui rău pe care l'a cauzat, conștient ori inconștient, cu premeditare sau numai ca urmare fatală a firei sale înguste și reuțăcioase.

Ne-am înșelat!

Au trecut ani la mijloc. Trei ani de zile. Ani lungi și chinuitori. Am stăruit totdeauna pentru pace și concentrare, pentru-că vedeam că e necesară. Am crezut că instinctiv ea se va produce prin extraordinarele lovituri ce ni-se dădeau din partea dușmanilor neîmpăcați. Nu s'a produs. Era ceva ce reținea pe cei-ce recunoșteau răul desbinării.

Am susținut greul luptei cu toată abnegația posibilă. Între două focuri puternice, — forțele alor două guverne, — am rămas neclintiți și dacă n'am putut merge înainte, cel puțin ni-am ținut poziția ocupată, am menținut neîntrerupt firul și n'am închinat stindardul.

Ni-s'a pus în coaste un alt ziar, cu pretenții naționale și cu colorit și mai »popular«. În fața »Tribunei« partidului național s'a ridicat »Tribuna Popului«. Cum? De unde și în ce scop? Nici azi nu se spune pe față. Au venit cu alaiu; au promis marea cu sarea, și nu mai puțin decât earăși vremi, ca cele frumoase, în cari s'a înălțat chestiunea națională la înălțimi ne mai văzute! — Ne-am făcut datorința față de noul pretendent de dubioasă origine, dar' tot cu buna, cu pacea, cu bunăînvoirea frățească.

S'a văzut după doi ani, că nimic din cele promise nu poate implini nici organul advers. Cel mult a desorientat mințile celor mai puțin pătrunzători prin dese »puncte de orientare«. Cel mult a reeditat unele din procedurile odioase, pe cari noi am căutat să le stîrpinim din viața noastră publică, drept proceduri străine și primejdioase pentru noi. Cel mult publicul nostru a putut vedea, aproape zi de zi, cum se face o rolă de duplicitate, când slujești la doi domni, și când te prefaci că te inspiri din »sentimentul obștesc ear' de fapt servești unor interese personale condamnable și de mult condamnate de sentimentul obștesc.

Încolo nimic! Cel puțin nimic — bine.

După un timp s'au convins și adversarii noștri că așa nu mai merge. S'au convins și ei că nu e bine așa. Și au început să o întoarcă ear' mai spre bine. Au început să-și revină — pe jumătate.

Timpul, dacă nu altceva, a vindecat multe rane și tendența de pace tot mai mult s'a pronunțat. Chiar și cei-ce nu o doreau în sinceritate, o exprimau în afară, ca să nu se pună în contrast cu curentul!

Dar' ce vedem? Când la adecă pacea nu se face. Oamenii vorbesc, dar' nu făptuiesc. Par-că mânile 'li-s legate, par-că nu mai sînt stăpâni pe sine înșiși, nici pe voința lor.

Este ceva, ce i'a încătușat, este ceva ce îi reține. Deși inima și mintea

fi îndeamnă spre bine, cel puțin pe cei mai mulți, totuși nu pot să pășească spre bine, nu pot făptui binele.

Starea asta este de nesuferit. Primejdiile peste primejdiile ne amenință și răul se lățește în mod înfrorător. Nu-i permis să mai tolerăm o astfel de sclăvie rușinoasă, care nu se vede, dar' simte în toți și în toate, pretutindenea.

Eată de ce am trebuit în fine să punem degetul pe adevărata rană. Eată de ce am trebuit să arătăm răul adevărat, isvorul tuturor relelor interne.

Și am făcut-o. Am rupt vîlul și de altfel destul de străvezîu.

De aci încolo se știe toți unde este pedeca adevărată a tuturor pornirilor bune, și de unde au pornit toate relele și desastrele.

Cel desvilit se o știe, că azi lumea întreagă îl cunoaște, prin urmare se înceteze cu intrigile sale funeste.

Cei-ce au susținut cu el tainicele legături și unelte s'au făcut scopurilor lui păcătoase, se știe deasemenea, că complicități i-se fac dacă nu rup imediat lanțurile ce îi leagă, și că exchiși vor fi din sinul celor buni, dacă nu părăsesc reaua tovrășeșie.

De aci încolo trebuie să se hotărască fiecare, într'o parte, ori alta. Aut—aut.

Cu omul, ori cu cauza; cu Sturdza, ori cu poporul!

Asta-i întrebarea!

Sibiu, 8 Decembrie n.

Dieta provincială a Croației s'a deschis Marți. Vicepresidentul Francisci a citit rescriptul banului despre moartea Imperătesei-Regine și apoi a propus ca ședința aceasta să fie consacrată exclusiv numai memoriei răposatei. S'a primit cu unanimitate această propunere și după-ce de trei-ori au strigat »Slava« ședința s'a închis și deputații au mers în corpore la requiem. Ședința de ieri a fost consacrată numai iubileului împărătesc.

Studentii români și italieni.

Se scrie din Veneția, cu datul 4 Dec. n.: *Studentii români au fost reținuți la Turin, unde s'a dat un mare banquet în onoarea lor.*

La acest banquet a vorbit dl Iorgala italianez, arătând ce vor spune Românii studenții noștri despre Italia și frații italieni. La toastul dlui Iorgala s'a răspuns Vacarino, românește. Însuflețirea la culme, toți erau emoționați până la lacrimi.

Velciu, Demetrescu închină în să-nălțarea studenților din Triest; Giglio în să-nălțarea studenților transilvăneni. Triestienii și transilvănenii au hotărît să-și trimită scrisori de simpatie unii altora.

Studenții noștri au fost apoi conduși la gară în mijlocul unor urale entusiaste.

Basil.

La temnițe!

La timpul seu am amintit, că d-nii Andreiu Russu și Avram Giurgiu au fost pedepsiți de tribunalul din Mureș-Oșorhei cu câte 100 fl. amendă, pentru-că cu ocazia deprinderilor de arme au cântat într'o cârmă cântări românești, honvezi fiind. Condamnarea lor a urmat tocmai când se sërba înfrățirea oficerilor români cu husarii în Brașov. Tabla le-a mai adăus ca pedeapsă 14 zile arest. Osândiții au recurat la Curie contra acestei aspre pedepse. Curia a respins recursul dlor Russu și Giurgiu și a întărit sentința tablei regești. Din nou se vor deschide dar' largile uși ale temnițelor ungurești ca să primească în întunecul lor pe doi bravi tineri români, cari au comis crimă prin faptul, că i-au manifestat sentimentele lor românești.

Dl Aurel Trif, fost redactor responsabil al »Dreptăței« și în urmă colaborator la »Tribuna Popului«, a plecat ieri la Seghedin pentru a-și începe osânda de trei luni temniță, cât i-s'a dat în procesul de presă pentru un articol.

Chestiunea dela Brașov în senatul român

Luna trecută dl Tit Maiorescu și-a desfășurat în senatul român interpeleția privitoare la denegarea rentei cuvenită bisericii S-tului Nicolae din Brașov.

Dl Maiorescu a pus printr'un discurs magistral în adevărata sa lumină întreaga chestiunea.

Dl Sturdza a răspuns, slab de tot, dar' răspunsul a fost luat la cunoștință.

Eată cum apreciază »Drapelul« acest moment:

»Ziua de ieri a fost o zi uricioasă și dureroasă pentru demnitatea noastră ca popor, pentru interesele superioare ale neamului românesc.

Interpeleția desvoltată la senat de dl Maiorescu în chestia rentei școalelor din Brașov, a dat ocaziune dlui Sturdza să ne umilească și mai mult, să ne scufunde până peste cap în rușine.

Dl Maiorescu a fost de o logică de fer. După-ce a făcut istoricul rentei, a dovedit că ea nu se putea suprima decât călcându-se legea, căci dela 1871 există o lege specială în virtutea căreia statul român e dator să servească această rentă la Brașov.

Ne ocupăm numai de partea esențială a discursului d-sale.

Nici un guvern n'a călcat legea, toate au servit renta regulat, fără nici o dificultate din partea cuiva.

Numeri în două rânduri firul a fost întrerupt, dela primele dotații domnești și până astăzi: *în timpul fanariofilor și în timpul guvernului dlui Sturdza.*

De ce a călcat dl Sturdza legea? De ce a dat el această grozavă lovitură școalelor din Brașov? Pentru a nu înrătăți situația, a îndrăznit să afirme primul-ministru.

Situația cui? a întrebat dl Maiorescu De sigur că a școalelor nu, probă că Eforia vine de cere renta fațăș, prin urmare crede că n'are a se teme întru nimic obținînd-o. Singura situație care s'ar fi înrătățit, ar fi fost aceea a dlui Sturdza pe lângă guvernul unguresc.

Încă o probă că nu era vorba de înrătățirea situației școalelor, este că plata rentei s'a stabilit sub guvernul dlui Aurelian, fără nici un inconvenient pentru cineva.

La această strînsă argumentație, basată pe texte de legi și pe fapte netăgăduibile, dl Sturdza n'a găsit un cuvînt de răspuns.

D-sa a bătut laturile, încercând să facă chestiuni personale.

În cele din urmă, strîns cu ușa, văzînd starea de deprinare a majorității, d-sa a scos un document liberator — pe care-l credea ca atare: — o scrisoare a ministrului de instrucție unguresc Wlassics, în care se spunea, că dacă statul român continuă a servi renta școalelor din Brașov, ele se vor închide de guvernul din Budapesta.

Acest argument în extremis e o adevărată rușine. Ce avea să se ocupe guvernul românesc de această notă trimisă din Budapesta la Sibiu, pe câtă vreme timp de 12 ani, renta fiind înscrisă în budget printr'o lege specială, nimeni nu venise să-i ceară suprimarea? Și apoi într-un-cât părerea sau dorința unui ministru ungar poate fi un motiv, ca un ministru român să calce legile țerei lui?

Dar' acest document liberator este cea mai grozavă sarcină asupra dlui Sturdza.

Când s'a produs nota dlui Wlassics? În anul acesta. De ce atunci dl Sturdza a suprimat renta încă din 1895?

Nu vede d-nealui că această notă e produsul logice și nenorocit al actului seu născocit din 1895?

Nici-odată n'ar fi trecut prin mintea unui ministru ungar să intervină în chestia rentei, dacă nu i-s'ar fi dat un prilej. Prilejul a fost conduita dlui Sturdza.

În 1895 dl Sturdza suprimă plata rentei pe care statul român o datora. Guvernul unguresc n'a zis nimic. Plata rentei se restabilește sub guvernul dlui Aurelian. Ungurii continuă a nu zice nimic. Revine dl Sturdza și ear' suprimă renta. Văzînd deci guvernul din Budapesta că e ceva sistematice din partea dlui Sturdza, că nu era numai o greșeală datorită nechibzuințel momentului, profită de ocazie și pentru întâia-odată după 12 ani de tăcere, intervine pentru a lua act de această repetată nechibzuință.

Și dl Sturdza invoacă în spriginul seu nota lui Wlassics, notă care se datorește numai conduitei sale nepatriotice! Aceasta e culmea inconștienței!

Dar' bine, nenorocitele prim-ministru, această notă nu s'ar fi produs nici-odată dacă nu suprima plata rentei. Cine te-a împins la aceasta? Ce momente de halucinație și de turburare te-au hotărît să dai în mâna Ungurilor o armă, la care ei nici nu se gîndeau?

Și acum, printr'o incoerență absolut inexplicabilă, dl Sturdza ia ca motiv de a suspenda plata rentei un act al guvernului unguresc, la producerea căruia numai d-nealui a contribuit! De când cu nota lui Wlassics situația s'a înrătățit, zice dl Sturdza. Se poate, cu toate-că faptul cererii rentei din partea Eforiei din Brașov probează că nu e astfel.

Dar', presupunînd că un om poate merge până la atata incoerență, încât să iee drept cauză a acțiunii lui efectul acestei acțiuni, întrebăm: De când o notă uugurescă poate face cu puțință călcarea legilor în România?

Eată situațiunea, buni Români: *Se calcă legile țerei din ordinul Ungurilor. Acesta e ultimul argument al patriotului Sturdza!*

Crisa în Budapesta.

Abzicerea lui Szilágyi în dietă. — Impresia în Viena. — Combinații. — Conferința partidului liberal. — Proiectul lui Tisza Kálmán. —

Crisa continuă și are amenunțe interesante. După *Iosipovich* a urmat *Szilágyi* și va urma *Láng* care a declarat, că n'a abzis până acum din motiv, ca dieta să nu rămână fără conducere, dar' la tot cazul va abzice.

Szilágyi și-a anunțat abzicerea prin o scrisoare, care a fost citită de *Láng* în ședința de ieri. În ea își motivează abzicerea cu aceea, că el a voit să conducă desbaterile dietei cu imparțialitate, dar' în timpul din urmă s'au încercat a-l influența în privința aceasta, ceea-ce el n'a putut să o aducă în consonanță cu agendele de president.

Asupra abzicerei s'a născut o discuție vehementă și pătimașă, în care opoziția n'a voit să lase pe *Bánffy* să vorbească, ear' liberalii drept răsunare au voit să impedeze dela cuvînt pe *Apponyi*. În ambele cazuri *Láng* numai cu amenințarea, că-și va părăsi locul dela presidiu, a putut exopera, ca *Bánffy* și *Apponyi* să fie ascultați.

În fine dieta n'a luat la cunoștință abzicerea și a primit cu unanimitate moțiunea, ca *Szilágyi* să fie rugat a-și retrage demisia.

Proxima ședință va fi mâne, Vineri, pe când se așteaptă răspunsul lui *Szilágyi*.

În Viena criza a produs mare senzație. Unii, după-cum e informată »B. Hirl.« vorbesc despre începutul sfîrșitului și despre *disoluția apropiată a Ungariei*.

În unele cercuri politice sînt de părere, că căderea lui *Bánffy* e inevitabilă, și în acest cas ar urma *fusiunea*

Intre partidul lui Apponyi si o parte a partidului liberal...

De nou president se zice ca e designat Tisza Istvan...

Partidul liberal a tinut aseara o conferinta in localul clubului liberal...

Tisza Kalmán a prezentat un proiect de lege...

In discursul sau, cu care a introdus proiectul...

Opozitia e consternata de acest procedeu si e decisă a continua cu toata forta obstrucția...

In cercurile guvernamentale sunt de parere, ca daca opozitia va impedeca votarea...

Astfel suntem in pragul absolutismului de partid sau de clică...

LIBERTATEA

de JOHN STUART MILL.

Traducere de Teodor V. Păcăștan.

IV.

Limitele autorității societății - asupra individului.

(Urmare).

Si ca întregire a inevitabilei imperfecțiuni a legii...

Nu e vorba aici (s'ar pute zice) de restrângerea individualității...

se fie stabilită o anumită epocă sau sumă de experiențe...

Conced, cu tot dragul, că desavantajul pe care 'și-l procură...

Când un astfel de mod de acțiune, face ca cineva să-și calce...

Ori-cine ar păcătuși în contra considerației ce o dătoază...

În același mod comite omul delict social, când în urmarea...

Un obiect al admirației până la fanaticism era femeia...

(Va urma).

Din Blaj.

Sedința festivă a teologilor.

Raport special.

4 Decembrie n.

Sedința publică festivă aranjată ieri de societatea Inocențiu Micu Clain...

Sala cea mare a refectoriului era plină, în sens literar al cuvântului...

Nu voiu remarcă în special toate momentele, căci ar trebui să repețesc...

Premit însă, impresia generală a publicului de aici, care susține...

Cuvântul de deschidere al presidentului Victor Macaveiu...

Repririrea ca asupra activității și dezvoltării societății In. M. Clain...

După materialul serios au urmat două puncte distractive.

Fluțuragul, compoziția profesorului de muzică I. Murășanu...

Declamatorul, dl Vasile Suciu, a câștigat simpatia publicului întreg.

Rînduri-rînduri curgeau reproșurile la adresa decepțioanelor...

Unde ni-s entuziasții, vișătorii, trubadurii? Unde ni-s entuziasții? Unde ni-s ?!..

Din celelalte puncte bine succese a programului nu pot lăsa neamintite...

Am lăsat la urmă discursul dlui Luca Rus - Să sârbăm - care a fost fără îndoială culmea.

O prea frumoasă reprivire asupra trecutului întunecat, când biserica noastră era numai un apendice...

Vocea disertantului tremura de o caldă emoție; entuziasm tineresc vibra în constatarea obiectivă...

Vorbirea culminează în calde insistențe pentru sârbarea demnă...

Încheiu de astă-dată raportul, felicitând din inimă pe tinerii membri ai societății Inocențiu Micu Clain...

Cronica politică.

Deschiderea Reichstag-ului german.

Împăratul Wilhelm a deschis Reichstag-ul german în 6 I. c. cu un discurs de tron.

Am salutut cu viu interes inițiativa nobilă a iubitorului meu prieten, a M. Sale Țarului Rusiei.

Nunțul lui Mac Kinley.

Nunțul lui Mac Kinley, prin care a deschis congresul Statelor-Unite, constată, că Statele-Unite, cu toate-că în urma războiului...

Cronica zilei.

Sibiu, 8 Dec. n.

Sârbările iubilare. Reichswehr primește din Caransebeș o lungă corespondență despre sârbările aranjate...

În catedrala română gr-or. a servit însuși P. S. S. episcopul Nicolae Popea...

Societatea de lectură Andreiu Șaguna invită la sedința publică, ce se va ține Duminică...

Programul sedinței: 1. Cuvânt de deschidere, rostit de președintele Dr. I. Stroia. 2.

Noaptea, de F. Abt, executată de corul societății. 3. Mijloacele prin care se asigură propagarea unui popor...

Din Lugoj ni-se scrie: Liturgia festivă iubilară în Lugoj s'a celebrat în conformitate cu dispozițiile I. P. S. domnului episcop Nicolae Popea...

Coresp.

A doua prelegere publică din Lugoj s'a ținut Duminică, în 4 Decembrie c. st. n. în localitățile casinei române din loc.

Model de magistrat unghuresc. În orașul Gyöngyös tainele oficioase au eșit la iveală.

Eată ce soiu de oameni sunt puși în fruntea orașelor unghurești din țerita noastră patrie.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Ciasul deșteptării.

Aprind candela amintirilor din trecut.

Ved înaintea mea iluziunile visurilor de copil, îmbrăcate în purpura neștiinței...

E atât de frumoasă neștiința și atât de fericite-s iluziunile ei, ochi-ți numai binele-l ved, o mană ce sădește în creeri simburile naivității...

E atât de fericit omul, când numai admira știe și atât de amar e ciasul, acel cias al vieții...

Credeam odată în tot și ridicam altare, idolului viselor de copil: veseliei...

Pe buzele-mi ofilite răsfrățase un suris sarcastic, un zîmbet trist, când priveș globul de prav, lumea, temeiul iluziunilor...

O! cât de fericit am fost, până mâna sorței nu m'a deșteptat din vis,

nimicind cu arma scepticismului, puterea credinței.

Femeie... Eată un cuvânt ce atât de sfânt mi-se părea, o vorbă ce nervos, tremurând, cu o fanatică sfințenie...

Un obiect al admirației până la fanaticism era femeia înaintea mea și când în treacăet răsfoiam filele îngălbănite din cartea trecutului...

Și nici-odată nu aș fi găsit o vorbă ca să pot explica acel sentiment piu și sfânt, dacă prosaismul vieții nu m'ar fi învățat să-l cunosc...

Și ce-am găsit? O femeie în adevăratul sens al cuvântului, o ființă necunoscută până atunci...

Un glas de sirenă, doi ochi a căror raze demonice sădesc otrava omorâ-

toare în inimi tinere, niște buze a căror suris e veninul infernului și o inimă îmbrăcăată în putregaliul patimei.

Și atât de nevinovată mi-se părea, și atât de naturale vorbele ei, atât de sincere sentimentele-i desvélite.

Și inima-mi credulă de atunci se îmbăta de farmecul fățurit, și mâna-mi tremura la atingerea unor brațe reci, ear' mîntea se întuneca nebnită...

Nu știam pe atunci că și în amor există un fel de filosofie.

Nu cunoașteam roadele răsărite din simburile spiritului modern, roade ce ca firele de paianjen impresor caracterul unui tip de femeie...

Rafinăria cochetă, sinceritatea blasăă, naivitatea fățurită și alte multe însușiri cărora duhul modern le dă epitelul de naturale și nevinovate...

Știam de o Brumbieldă, martiră a pasiunii orbitoare, cunoașteam caractere dure, dar' nu cunoașteam o filosofie rafinată acoperită de nevinovatul vël al naivității.

Ce s'a întâmplat deci? Ceva de toate zilele.

Înălțatu-și-a mărș și patetic capul și înnot-a mai departe sirena prin voluptoasele valuri din funesta mare a vieții.

Numai atât? E ceva natural, e ceva de toate zilele vor exclama sus și tare sarbezii infanți moderni...

Ștrinsu-s'a în fine candela fanatismului aprinzând în inima-mi desilusionată o licărire sceptică și plantând pe buze surisul necredinței.

Deșteptarea din vis, cunoașterea realității a suprimat pe veci psalmii idolatriei.

Indiferență, viciaie, naivă câte odată, umilită până la servilism une-ori... ear' de altă-dată cochetă, sumeață, poruncitoare.

Priviți-le toate și veți vedd ce e totul acum la femeie. Un patos de teatur, un foc de paie...

Amar e ciasul deșteptării. Sibiu, Septembrie.

Octavian.

1848.

Cronica anului.

Pesta, 8 Decembrie.

Dieta a hotărît că la darea pentru pământ se se iee de basă 4% din venitul curat; tot așa și la cásile din orașe date în chirie...

Șimleul-Sălagiului, 8 Decembrie.

Generalul Bem călătorind peste Dobrițin, Orade și Crasna (fiind primit pretutindea cu toțte etc.) a sosit în Șimleu la armată...

P. H. nr. 251; Köv. E. T. pag 139; Füg. II. pag.189.

Centenarul lui Galvani. În 5 Decembrie s'au împlinit 100 ani de când a murit în Bologna învățatul Luigi Galvani, descoperitorul electricității.

Galvani a fost un învățat modest și blând la suflet, care însă întotdeauna își susținea convingerile sale, pentru care odată și a suferit. Anume când la 1797 Francezii au ocupat Italia, Galvani era profesor renumit la universitatea din Bologna. Francezii au pretins ca și el să depună lor jurământul de fidelitate, ceea-ce învățatul părăsindu-l patriotice le-a denegat. Pentru aceasta Francezii l-au lipsit de catedră, dar mai târziu ca răspaltă pentru meritele lui Galvani, ear l'au redat catedra, fără a-l mai sili ca să depună jurământul.

Ziar vândut. Șovinistul ziar maghiar Egegetés a fost vândut în zilele aceste unui consorțiu în fruntea căruia stau deputații Eötvös Károly și Olaj Lajos. Deodată a schimbarea proprietarului s'au făcut și în redacție schimbări radicale. Astfel »luceafărul« acestui ziar, grozavul Kossuth Ferenc publică azi o declarație prin care spune, că în viitor nu va mai figura ca prim-colaboratorului lui »E«-s.

Și până acum kossuthistul organ era în serviciul acuns a lui Bánffy; de aci încolo îi va fi și mai devotat, cunoscut fiind legăturile lui Eötvös cu el.

Romanul prințesei Luisa de Coburg. Îndrăgostita prințesei, care a surprins lumea prin faptul, că și-a părăsit bărbatul și copiii ca se poată fi aproape de favoritul ei locotenentul conte Mattasich-Keglevich, acum se află în Purkersdorf, internată într'un sanatoriu. Eroul tragicului roman, mult timp după internarea prințesei și-a fost perdut urma. Acum se vestește din Zagreb, că Mattasich, la poruncă mai înaltă se află internat în spitalul militar de acolo. Pe lângă toate cercetările medicilor se vestește, că la Mattasich până acum nu s'a putut constata nici un fel de morb, în urma căruia se poată fi internat definitiv în vre-o casă de sănătate.

Falsificatori de vinuri pedepsiti. Se scrie din Arad, că neguțtorul de vinuri Armuth Lajos a fost pedepsit cu o lună închisoare și 1820 florini pe deapsă în bani, pentru-că în pivnițele lui s'au aflat vinuri falsificate și măiestrite.

Asesmea a fost condamnat pentru fosemirea de vinuri bogatului Jidan din Cricău Bürger Márton. Dintre cele 12 specii de vinuri, ce le avea Jidan în pivniță s'a constatat că abia 2 specii erau naturale — toate celelalte au fost falsificate. Bürger a fost pedepsit cu 1 zi închisoare și pedeapsă în bani de 175 fl. și apoi solvarea speșelor avute cu analiza vinurilor în sumă de 205 fl. Supărarea Jidanului de sigur va fi mai mare că i-a destăinuit »geschäftul«, căci minimala pedeapsă pentru el nu înseamnă nimic.

Mortalitatea în Ungaria. Din datele ce le publică oficiul statistic pentru luna Octombrie extragem următoarele: Numărul născuților în Ungaria și Fiume a fost 53.763. Morți în etate de sub 7 ani au fost 19.447, peste 7 ani 16.445. Astfel că numărul total al morților a fost de 35.892. Populația s'a înmulțit dar' cu 17.871. Față de luna Oct. din anul trecut proporția relativ e mai favorabilă într-un-cât popularizarea e mai mare cu 1100 suflete. Cele mai multe nașteri au fost în ținutul dintre Dunăre și Tisa, mai puțin în Ardeal. Mortalitatea a fost mai mare în ținutul de dincolo de Tisa, mai mică în Ardeal.

Știri mărunte. Doamna Maxwell-Hedale, răposată de curând în Londra, a lăsat 10 milioane franci pentru scopuri filantropice.

— Contele Zichy Jenő, care umblă prin Mongolia după urmele Ungurilor, în curând va sosi acasă din expediția sa »științifică«.

— Prim-silviculor Gurányi din Lugoj a înebunit tâlcieri pe stradă.

— La trenul accelerat dintre Timișoara—Czegléd, s'a aprins un vagon. Nime n'a fost rănit.

La Abonament lunar pentru Decembrie st. vechiu invitat Administrația ziarului »TRIBUNA«.

POSTA REDACȚIUNII.

Cain. Ești adevărat — Cain. Mălișios din cale afară. »Măța cu clopot« n'am văzut-o, dar ori-cum ar fi — merită să fie tratată mai drept, ori cel puțin mai serios. Figuri ca »Schmüleben«, ori »gardistul« din București nu pot avea rol într'o recenziune. E scrisă cu spirit, dar' nu în tonul ce se cuvine într'un ziar serios, față cu un bărbat harnic, care a muncit și muncеște cu bunăcredință. Concluziunea lăsam să 'ți-o faci însuși.

Mai nou.

Din Budapesta

Crisa partidului liberal ia o desvotare tot mai fatală pentru guvern. În »istorica conferință« a partidului liberal Emmer Cornel a combătut proiectul, zicând că pasul recomandat de Tisza ar fi motivat, ceea-ce n'a urmat o extremă necesitate, ceea-ce n'a urmat încă.

El crede, că pentru salvarea constituției ar trebui mai întâiu să abzie guvernul și numai după aceea s'ar pute folosi expedientul propus de Tisza.

Cu toată efortarea mamelelor, mulți deputați din partid liberal nu au voit să-și deo iscălitura la proiect. »M—g« e informat, că numărul acestora e de 60. Dintre aceștia peste 30 vor eși din partid. Începutul l'au făcut Emmer și Entyed. Acesta l'au făcut a declarat că ese din partid din motivul, că decius de ieri este în contradicție cu alte hotăriri anterioare de ale partidului.

Proiectul a fost subscris în conferință numai de 123 de deputați; ulterior l'au mai iscalit vre-o 25.

Tribuna Literară.

Cărți dela frați.

(Urmare și fine).

Cronica anului 1848.

Altă publicațiune care ne sosește din Sibiu și de o egală însemnătate națională este Cronica anului 1848, redactată în colaborare cu mai mulți, de distinsul director al Tribunei, dl Dr. E. Dăianu.

Eată cum descrie autorul genașea acestei mult folosite Cronici:

»Publicațiunea aceasta, care acum face un considerabil volum, se datorește sentimentului de pietate națională cătră epocalul timp al deșteptării noastre și cătră bărbații cari au ilustrat cu faptele și sângele lor acele glorioase vremuri, a căror memorie nu ni-s'a permis a o celebra cum doream. Ceea-ce voiam la început să fac, era să reamintesc zi de zi evenimentele mai însemnate de acum 50 de ani și reîmprospătând în memorie icoana zilelor de atunci, să aduc idealului ce inspira luptele părinților nostri un modest prinos de omaj în numele generației de acum. De aceea am început »Cronica anului 1848« în Tribuna.

»Numai mai târziu, după-ce m'am adâncit puțin în această ocupație, m'am gândit să păstrez în volum rodul ostelelor mele«.

Și bine s'a gândit dl Dr. Dăianu, căci plină de rod folositor neamului românesc, a fost această migăloasă și desinteresată muncă a sa.

Deși s'au scris atât de multe, totuși se știe atât de puțin, atât de puțin, despre acea însemnată epocă, încât pentru generația de astăzi evenimentele de atunci se perd într'o zare confusă, din care, cu foarte mare greutate, poți să distingi ceva.

Eu, care m'am ocupat înosecebi cu studiul epocii 1848*) cunosc această greutate, cunosc lipsa de isvoare nepărătașe, întunecol pe care lumina falsă a patimilor politice și mai nepărătașe, spre a-l face încă și căut să trunse.

Cartea dlui Dr. Dăianu, e poate primul pas care se face în direcția istoriografiei adevărate, prima cronică în care autorul n'a fost hrănit de nici o simpatie sau antipatie politică și în care oglindește mai bine decât în ori-ce altă publicație analogă adevăratul spirit al epocii, cusururile ca și bunele însușiri ale mișcării de dincoace — căci despre aceasta vorbim acum.

Întru-cât privește mișcarea de peste munți, entuziasă și cu adevărat națională, Cronica aceasta este cartea ei completă, amănunțită, și totdeodată cea mai părătrunsă de mândria românească.

Numai cetind această cronică poți să te pătrunzi de toată conștiința adâncă, a acelei frumoase mișcări a fraților nostri, una din cele mai frumoase mișcări pe care vre-un popor le-a făcut

*) Dl Al. Antimireanu a scris un roman istoric din 1848, care se publică acum sub titlul de »Căpitan Costache« în foia ziarului Epoca. Fiește că în acest scop a trebuit se facă studii profunde, asupra isvoarelor originare, documentele vieții de atunci.

vre-o dată pentru dobândirea drepturilor sale.

Înceiând acest articol, nu mă pot opri de a nu-mi da modestul meu tribut de admirație muncitorului desinteresat și hrănit de atâta iubire pentru poporul seu.

Tot deodată recomand în cel mai călduros mod, tuturor celor cari își iubesc limba, portul și moșia, aceste două folositoare publicații venite dela mult încercații nostri frați români.

Al. Ant.

INFORMAȚIUNI.

O nouă revistă. E cunoscută conferința directorilor de bancă, ținută la 25 și 26 Iunie a. c. în Sibiu. Ea a fost ales o delegațiune de 5 membri, care se pună în lucrare conclusele conferinței. La 27 Noembrie a. c. această delegațiune s'a întrunit aici în Sibiu, și a decis, ca începând dela Anul-Nou, 1899, să înființeze o revistă intitulată »Revista Economică«, organ pentru societăți financiare și comerciale. Direcțiunea acestei reviste a fost încredințată secretarului delegațiunii, dlui Dr. Corneliu Diaconovich, prim-secretarului »Asociațiunii«.

Revista se va publica în fasciole lunare, formatul »Transilvaniei«, în extensiune de 40 pag. de fiecare număr și va cuprinde articole de politică financiară, studii de administrație și de manipulație tehnică financiară, se va ocupa cu chestiuni comerciale, agronomice și industriale, cu mersul lucrărilor institutelor noastre financiare și comerciale.

În sfârșit va fi organul băncilor. După-cum ni-s'e comunică, »Revista economică« s'a pus pe baza principiului cu totul nou în literatura noastră publicistică, că va remunera toate articolele ce le va publica, și astfel va pute conta la concursul unui cerc întins de puteri competente. Nu înzădar e organul băncilor!

Prețul de prenumărare s'a stabilit în suma de 5 fl. pe an, Numărul de probă va apăre cu finea anului curent.

Bibliografie.

»Călinarul Poporului«

— Voci de presă. —

»FLOARE-ALBASTRĂ«.

E anotimpul călindarelor.

În românește până acum n'a apărut decât acesta, și probabil că el va fi până la sfârșit cel mai potrivit scopului pe care și-l-a propus, dintre toate călindarele cari vor apăre de acum înainte în țeară.

Această specialitate de publicistică a ajuns în vremea din urmă un fel de mijloc de speulă. Se pune materia călindărească, vre-o câteva anecdote, câteva nuvele și poezii ca vai de lume, și eată călindarul gata.

Publicația »Tipografiei« din Sibiu face o fericită excepție și merită să o relevăm. »Călinarul Poporului« e, cu adevărat, scris pentru poporul român, e o mică cronică a evenimentelor petrecute în țările locuite de Români, un modest dar' puternic îndbold de îmbărbătare la luptă, de înflăcărare a senti mentului patriotic.

Din cuprinsul literar remarcăm, »Revașul nostru«, cronică mișcării naționale de peste munți, dela Septembrie 1897 până la Septembrie 1898. Poeziile, anecdotele, nuvelele, tot ce formează cuprinsul literar al călindarului, sânt scrise într'o limbă frumoasă, simplă, curgătoare, așa cum vorbește fărâmul român. Redactorii »Tribunei«, cari au redijăat compunerea acestui călindar, pot să fie mândri de modesta lor lucrare. În temei labor.

Așa modest cum este »Călinarul Poporului« va fi încă unul din puternicile mijloace de educație națională, și ca Români trebuie să încurajăm tot ce se produce în direcția aceasta.

Zarandul și Munții-Apuseni.

Descriere de Silvestru Moldovan.

— Voci de presă. —

»Revista Oraștiei« serie: »Lucrarea aceasta a dlui Silvestru Moldovan e scrisă în urma experiențelor proprii, ce le-a câștigat prin călătoriile și excursiunile de prin acele părți.

Fiecare localitate e frumos descrisă cu legendele și obiceiurile ce se țin de ea. Limbajul în care e scrisă această lucrare, e cât se poate de popular. Prețul 1 fl. plus 5 ce. port. Recomandăm această scriere a dlui Silvestru Moldovan, tuturor iubitorilor nostri de literatură și îndeosebi preoților și învățătorilor, pentru a îmbogăți cu dinsa bibliotecile școlare sătești«.

»Tipografia«, societ. pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călinarul Poporului

pe anul comun

1899.

Dela 1848, (din prilejul aniversării lui 50-lea).

Adunarea dela »Duminea Tomei« în Blaj. Andreiu Murășan, poetul anului 1848 (cu 2 ilustrațiuni).

Fabulă arabă.

Eu mis, esc, și sânt Român, poezie de I. Dariu.

Teară fără bătrâni, poveste de V. A. Urechia.

Anecdotă.

Doine și icoane din lumea românească. (»Limba, portul și moșia«).

Doine și strigături populare: De pe Murăș; De pe Târnavă; De pe Olt; De pe Someș; De pe Criș; Din părțile Năsăudului; Din Munții-Apuseni; Din Bănat; Din Teara-Oașului; Din Bihor; Din Bucovina, România (Oltenia și Moldova), Basarabia și Macedonia.

Revașul Nostru, cronică întâmplărilor din Septembrie 1897—Sept. 1898, se extinde pe 47 pagini, cu următorii subtitluri:

Causa națională, afaceri culturale, afaceri bisericăști, afaceri economice, frunțași român, morți, dela frați, stări grele pretutindeni, etc.

Economic: Cum s'ajungem la mai bine? — Unele reguli pentru grijirea sănătății. — Povete.

De ris. Tîrgurile din Ungaria și Transilvania etc.

Ilustrațiuni.

1. Andreiu Murășianu, portret. 2. Casa în care s'a născut A. Murășianu. 3. Un băiaș român, din Bucium-Sașa. 4. Dela Stăna-de-Vale: Reședința și capela Episcopului Pavel. 5. Un Român »mărginean« călare. 6. O Româneă din jurul Sibiului. 7. O fetiță (coaristă) din Bistrița. 8. O familie din Bănat. 9. O păreche tinăreă din Sociul-de-sus (între Lăpuș și Cibeleș). 10. Un țeran român din Bănat. 11. Scene din Seliște (l. Sibiu). 12. Dela Stăna-de-Vale: case de locuit pentru oaspeți. 13. Români din Șiria (l. Arad). 14. Dela Stăna-de-Vale: »Bisericuța« (o stâncă). 15. — »Moara dracului«. 16. † W. E. Gladstone (portret). 17. † Prințul de Bismarck. 18. Împărăteasa-Regină Elisabeta.

În estan călindarul e cu o înțreagă coală mai voluminosă decât anul trecut, estinzându-se pe 143 pagini. Prețul însă e tot cel vechiu: 20 cr. plus porto postal 5 cr. A se adresa: »Tipografia«, societate pe acțiuni în Sibiu Strada Poplăcei 15.

»Lupta pentru drept«.

— Voci de presă. —

»Liberalul«.

»Trebuie să fim bucușori când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

»Lupta pentru drept« e creațiunea acelu geniu juridic Dr. Rudolf de Ihering, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrăriune a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlui Păcățianu însă e mult superioară traducerilor anterioare, și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, având pe lângă asta avantajul de a ne presenta penultima ediție a originalului nemțesc, ediție apărută cu un an înaintea morței lui Ihering, care a supus-o unor modificări, cari înlocuiesc stilul științific greoiu în antia ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

Sosiți în Sibila.

În 8 Decembrie n. 1898.

Hotel »Împăratul Romanilor«: Albert, privatier din Sâncel; Töpfer, căpitan din Brașov; Zikeli veterinar din Noștat; Liebel, Jahn, Biach, din Viena, Batory, Stern, Guttmann, Müller, din Budapesta, Peltzer din Maffersdorf, comercianți.

Hotel »Neurihren«: Weiss, voiajor din Budapesta; Henning, comerciant din Tîrgul-Murășului.

Hotel »Meltzer«: Zsigmond, voiajor din Budapesta; Theodorides, antreprenor din Greblești; Avramescu din Rimnic, Buxpan din Viena, comercianți.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 6 Dec. n. 1898

Table with columns: Săminte, Prețul per 100 chilogr., etc. Rows include: Grâu, Băntănesc nou, Grân de Tisa, etc.

Table with columns: Săminte, Soiu, Prețul per 100 chilogr., etc. Rows include: Săcără, Orz, etc.

Table with columns: Produse diverse, Soiu, Căminul, etc. Rows include: Săm. de trif., Lucernă ungurească, etc.

Table with columns: Produse diverse, Soiu, Căminul, etc. Rows include: Săm. de trif., Lucernă ungurească, etc.

Bursa de Budapesta.

Table with columns: Benta de aur ung., Benta de aur val., etc. Rows include: Benta de aur ung. 6 1/2%, Benta de aur val. 4 1/2%, etc.

Bursa de Viena.

Table with columns: Benta de aur ung., Benta de aur val., etc. Rows include: Benta de aur ung. 6 1/2%, Benta de aur val. 4 1/2%, etc.

Bursa de București.

Table with columns: Din 24 Nov. v., Benta rom. per 1875 5%, etc. Rows include: Din 24 Nov. v. — 4 ere p. m., Benta rom. per 1875 5%, etc.

Schimb.

Table with columns: Londra 3 luni, Berlin 3 luni, Viena, etc. Rows include: Londra 3 luni, Berlin 3 luni, Viena, etc.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Nr. 2226-1898.

[2287] 2-8

Publicațiune.

În pădurea comunei Racovița, numită „Valea Lupului”, se vor vinde pe calea licitațiunii publice lemnele de fag din tăietura pro 1898 în extensiune de 29.2 jugăre. Această tăietură va da circa 650 stângini metri de lemne. Licitațiunea se va ține în 18 Decembrie 1898, la 10 ore a. m., până-când se admit și oferte în scris.

Prețul strigării de stânginul metric în pădure 1 fl. 70 cr. Vadium 100 fl. Condițiunile mai deaproape se pot vedea la subsemnata primărie comunală.

Racovița, în 4 Decembrie 1898.

Primăria comunală:

N. Maierian, I. Raduțiu, jude. not. cerc.

În prăvălia mea de manufactură, bacanie, coloniale se primește

un învățacel

care vorbește și scrie bine limba română și germană. [2302] 1-1

Cu stimă:

Aurel Spataru în Bocșa-montană.

Pentru cancelaria unui notar public se caută [2241] 3-3

un practicant

expert în afacerile notariale și cunosător perfect al limbii maghiare, germane și române; absolvenții de drepturi sunt preferați. Întrarea în funcțiune numai decăt.

Informațiuni dă administrația „Tribunei”.

Se caută un șef de atelier

care să cunoască bine tehnica tipografiei și care pe lângă limba română să posedă și limba germană sau franceză. A se adresa la tipografia ziarului „Adevărul”, București. [2261] 2-2

„Tipografia”, societate pe act. în Sibiu.

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași,

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24x32 cm. se trimite franco pentru 25 cr.

Librăria „Tipografeii”, soc. pe acțiuni.

„TIPOGRAFIA”, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuța,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire”, poezie (1888-1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
„Dan”, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
„Dan”, roman, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
„Din goana vieții”, ediția III. (1895) fl. 1.75.
„Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
„Icoane sterse”, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
„Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„În vîltoare”, nuvele, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amiciție. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicările orientalilor de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două colori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fetițe.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Preparatele de malată ale lui Johann Hoff, pentru debili și morboși.

Butura de malată ptr. sănătate a lui Johann Hoff.

În cas de debilitate generală, neregularității de funcționare a organelor inferioare a trupului, dureri de piept și stomac, precum și pentru reconvalescență cel mai bun și cel mai gustos mijloc de întărire.

Prețul unei butelii 75 cr., 5 butelii franco costă 3 fl. 75 cr.

De zece ani sau poate mai de mult cumpăr de la d-voastră bere de malată pentru sănătate și alte preparate de malată. Ele sînt unicul mijloc, care au redat sănătatea soției mele. Mă rog pentru o nouă trimitere.

Böger, Viena, Hofmühlgasse.

Extractul de malată concentrat al lui Johann Hoff.

La dureri de plămâni, catar de cap, precum și tuse învechită e de recomandat cu deosebire pentru copii; foarte plăcut de gust.

Prețul unei butelii 1 fl., 5 butelii franco 5 fl.

Preparatele d-voastre de malată sînt în adevăr mijloace bune și puternice. Vă rog deci trimiteți-mi earși 5 butelii mari de extract de malată concentrat, 1 funt de ciocolată de malată și 2/3 pachet de bomboane malată pentru piept.

G. Fischer, major, Oradea-mare.

Ciocolata de malată ptr. sănăt. a lui Johann Hoff.

Foarte acomodată la debilitate, anemie, nervositate, insomnie, lipsă de apetit. E foarte gustoasă și nutritivă și se poate întrebuița cu efect deosebit la copii mai debili.

Prețul unui pachet 1 fl.

Ciocolata d-voastră de malată e cea mai minunată din câte cunosc. Eu am întrebuițat această bună plăcintă totdeauna cu bun efect la morbi de stomac respective disordine de miștuire, anemie și slăbire generală.

Dr. Nicolescu, medic în Triebel.

Bomboanele de piept malata-extract ale lui Johann Hoff.

Neîntrecut mijloc pentru tuse, răcire, catar, cu deosebire la catar bronchial. Bomboanele de malata-extract veritabile pot fi întrebuițate în număr cât de mare fără teamă de a-ți strica miștuirea.

În șăule à 10 cr. și pachete à 30 cr.

Delăturarea repede a tusei mele celei vehemente prin extractul de malată al bomboanelor d-voastre de piept a fost minunată.

v. Zedlitz-Neukirch, Waldenburg. Bomboanele d-voastră sînt foarte bune pentru tusa și suferințele de astma a soției mele.

Busch, preot, Weischütz.

Deposit în Sibiu la apotecele: I. C. Molár, Fr. K. Jukeli; la prăvăliile I. B. Misselbacher, Fr. Jahn Söhne, G. W. Grohmann.

Deposit general pentru Ungaria:

Apoteca Iosif Török, Budapesta, Király-utca 12.

[1924] 5-20

Prospecte cu preț-curent gratuit și franco.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA”

fondată la anul 1868

în Sibiu, str. Cismădiei nr. 5 (edificiul propriu),

asigurază pe lângă cele mai favorabile condițiuni:

contra pericolului de foc și exploziune:

clădiri de ori-ce fel, locuințe și edificii economice, magazine de mărfuri, mobile vestiment, rufe, caré și vite de tot soiul, fructe de câmp și produse de recoltă,

pe viața omului:

în toate combinațiunile, ca asigurări pe casul de moarte, cu termene fixate, asigurări de copii, de zestre, rente viagere etc.

Dela întemeierea institutului s'au solvit:

pentru desdaunări de incendii: cor. 2,643.465.74 pentru capitale asigurate pe viață: cor. 2,203.096.58

Cu totul corono 4,846.562.32.

Consiliul de administrare:

President:

Dr. Wilhelm Bruckner,

president al camerei advocațiale din Sibiu și deputat dietal.

Vicepresidenți:

Zacharia Boiu, asesor consistorial. Carol de Hannover, jude de tribunal f. p.

Membrii consiliului:

Demetriu Comșa, Iosif Drotleff, Samuel Fritsch, presidentul reuniunii agricole rom. primarul orașului Sibiu. cassar al reuniunii de avansuri din Sibiu și prof. seminarial. în Sibiu.
Stefan Stroia, Ioan de Preda, Dr. Carol Wolff, notar comitatens și membru în advocat și fiscal consistorial. directorul casei de păstrare gen. în cons. de suprav. al „Albinei”. în Sibiu.

Director executiv: Adolf Albrich.

Prospecte și tipărituri se dau gratuit.

Informațiuni și oferte se primesc la Direcțiune în Sibiu, precum și la agenturile generale și principale în Arad, Cluj și Brașov (H. Hermann), asemenea și la agenturile speciale în locurile mai însemnate.

[1826] 12-30

Direcțiunea în Sibiu,

str. Cismădiei nr. 5, etagiul I., curtea I.

Doriți se cetiți

un interesant Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați”

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză”.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după olișeuri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel”.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografeii”, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplăci nr. 15.

La Librăria „Tipografeii”, soc. pe acțiuni în Sibiu,

se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain”

a teologilor din Blaj

- 1. „Epistole către un preot tânăr” de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte”, adică considerațiuni asupra maximelor folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc”, narațiuni de Bolanden (45 pag.) fl. 10 cr. — Se recomandă mai ales preoților. —

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Pentru tipar responsabil: Iosif Mrașchall.